

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SLUŽBENIČKOG SUDA EUROPSKE UNIJE (prvo vijeće)

6. listopada 2015.*

„Javna služba – Zapošljavanje – Otvoreni natječaj – Uključivanje na popis uspješnih kandidata – Odluka tijela za imenovanje o nezapošljavanju uspješnog kandidata – Nadležnosti povjerenstva za odabir i tijela za imenovanje – Uvjeti sudjelovanja na natječaju – Najkraće trajanje profesionalnog iskustva – Načini izračuna – Očita pogreška u ocjeni povjerenstva za odabir – Nepostojanje – Gubitak mogućnosti zaposlenja – Naknada štete“

U predmetu F-119/14,

povodom tužbe podnesene na temelju članka 270. UFEU-a, primjenjivog na UEZAE-u na temelju njegova članka 106.a,

F. E., sa stalnom adresom u Luksemburgu (Luxembourg), koju zastupaju L. Levi i A. Blot, odvjetnici,

tužiteljica,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju J. Currall i G. Gattinara, u svojstvu agenata,

tuženika,

SLUŽBENIČKI SUD (prvo vijeće),

u sastavu: R. Barents, predsjednik, E. Perillo (izvjestitelj) i J. Svenningsen, suci,

tajnik: P. Cullen, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 11. lipnja 2015.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Tužbom, koju je tajništvo Službeničkog suda zaprimilo 24. listopada 2014., F. E. zahtijeva poništenje odluke tijela za imenovanje Europske komisije (u daljnjem tekstu: tijelo za imenovanje) od 17. prosinca 2013. kojom joj je odbijeno zapošljavanje u Glavnoj upravi (GU) za pravosuđe s popisa uspješnih kandidata na natječaju EPSO/AD/42/05 kao i naknada materijalne i nematerijalne štete koju je navodno pretrpjela zbog te odluke.

* Jezik postupka: francuski

Pravni okvir

- 2 U području zapošljavanja dužnosnika članak 5. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije, u verziji koja je bila na snazi u vrijeme nastanka odnosnih činjenica (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju), u stavku 3. osobito predviđa:

„Za imenovanje potrebno je najmanje:

[...]

(c) u funkcijskoj skupini AD za razrede 7 – 16 [administratora]:

- i. razina obrazovanja koja odgovara završenom sveučilišnom studiju potvrđena diplomom ako je redovno trajanje studija četiri godine ili više; ili
- ii. razina obrazovanja koja odgovara završenom sveučilišnom studiju potvrđena diplomom i odgovarajuće profesionalno iskustvo od najmanje jedne godine ako je redovno trajanje studija najmanje tri godine; ili
- iii. ako je opravdano interesom službe, profesionalno osposobljavanje istovrijedne razine.“

- 3 Članak 28. Pravilnika o osoblju predviđa:

„Dužnosnik se smije imenovati samo:

- (a) ako je državljanin jedne od država članica Unije, osim ako tijelo za imenovanje odobri izuzeće, i ako uživa sva građanska prava;
- (b) ako je ispunio sve zakonske obveze u pogledu vojne službe;
- (c) ako dostavi odgovarajuću potvrdu kojom dokazuje prikladnost za obavljanje dužnosti;
- (d) ako, pridržavajući se članka 29. stavka 2., ispunji uvjete na natječaju utemeljenom na kvalifikacijama i/ili testovima, kako je predviđeno Prilogom III. [Pravilniku o osoblju];
- (e) ako je fizički sposoban obavljati poslove; i
- (f) ako dostavi dokaz o izvrsnom poznavanju jednog od jezika i o zadovoljavajućem poznavanju nekog drugog jezika Unije na razini potrebnoj za obavljanje poslova.“

- 4 Članak 30. Pravilnika o osoblju predviđa:

„Tijelo za imenovanje za svaki natječaj imenuje povjerenstvo za odabir. To povjerenstvo sastavlja popis prikladnih kandidata.

Tijelo za imenovanje odlučuje o tome koje će kandidate imenovati na slobodna radna mjesta.“

- 5 Članak 4. Priloga III. Pravilniku o osoblju određuje:

„Tijelo za imenovanje sastavlja popis kandidata koji ispunjuju uvjete utvrđene člankom 28. točkama (a), (b) i (c) Pravilnika o osoblju te taj popis zajedno s dosjeima kandidata šalje predsjedniku povjerenstva za odabir.“

6 Članak 5. tog Priloga III. Pravilniku o osoblju navodi:

„Nakon pregleda dosjea povjerenstvo za odabir sastavlja popis kandidata koji ispunjuju zahtjeve utvrđene u obavijesti o natječaju.

Ako se natječaj temelji na testovima, svi kandidati s popisa mogu sudjelovati na testiranju.

[...]“

7 Naposljetku, glava A, točka II. Obavijesti o natječaju EPSO/AD/42/05 (vidjeti točku 8. ove presude), vezano uz traženi profil i prva dva uvjeta sudjelovanja, glasi:

„Na natječaj se mogu prijaviti kandidati koji [...] ispunjavaju sljedeće uvjete:

1. Dokazi o formalnim kvalifikacijama ili diplome Kandydaci muszą legitymować się dyplomem ukończenia wyższych studiów prawniczych w Polsce. [Kandidati moraju imati diplomu sveučilišnog studija prava stečenu u Poljskoj.]

2. Profesionalno iskustvo Nakon završetka sveučilišnog studija koji se zahtijeva [u točki 1]., potrebno je profesionalno iskustvo od najmanje dvije godine. “

Činjenice iz kojih proizlazi spor

8 Europski ured za odabir osoblja (EPSO) objavio je 8. prosinca 2005. Obavijest o otvorenom natječaju EPSO/AD/42/05 (u daljnjem tekstu: natječaj) u svrhu dobivanja popisa uspješnih kandidata radi zapošljavanja pravника lingvista iz razreda AD 7 za poljski jezik, namijenjenog popunjavanju slobodnih radnih mjesta u europskim institucijama, osobito na Sudu Europskih zajednica (SL C 310 A, str. 3., u daljnjem tekstu: Obavijest o natječaju). Krajnji rok za podnošenje prijave za natječaj bio je 11. siječnja 2006.

9 U glavi A, točki I., naslovljenoj O[pis radnog mjesta], Obavijesti o natječaju, poslovi koji će se obavljati u okviru radnog mjesta opisani su na sljedeći način:

— Prevođenje i/ili revizija prijevoda pravnih tekstova s najmanje dva službena jezika Europske unije na poljski jezik.

— Provjera jezične i pravne usklađenosti zakonodavnih tekstova na poljskom jeziku, već prevedenih i revidiranih, u odnosu na druge jezične verzije tih tekstova, kontrola kvalitete njihove izrade i poštovanja pravila o formalnom obliku.

[...]“

10 U Glavi A, točki II.2. Obavijesti o natječaju je, osim toga, bilo pojašnjeno da kandidati, kako bi mogli biti pozvani da sudjeluju na natječaju, moraju do isteka roka za podnošenje prijave za natječaj dokazati da „[n]akon završetka zahtijevanog sveučilišnog studija, [imaju] profesionalno iskustvo od najmanje dvije godine. [...]“

11 Tužiteljica se 27. prosinca 2005. prijavila na natječaj. U rubrici „P[rofesionalno iskustvo]“ svoje prijave na natječaj (u daljnjem tekstu: prijava) navela je da je profesionalno iskustvo u ukupnom trajanju od 31 mjeseca stekla na šest radnih mjesta, od čega petnaest mjeseci kao pravica lingvistica, vanjska suradnica Suda, odnosno od 15. listopada 2004. do dana njezine prijave, te tri mjeseca vježbeničke prakse u odvjetničkom uredu W. u Bruxellesu (Belgija), od 1. srpnja do 30. rujna 2005.

- 12 Tužiteljica je pozvana na natječajna testiranja. Po završetku tih testiranja povjerenstvo za odabir uključilo je njezino ime na popis uspješnih kandidata koji je najprije vrijedio do 31. prosinca 2007. te je, nakon nekoliko produljenja, konačno prestao vrijediti 31. prosinca 2013.
- 13 GU za pravosuđe je elektroničkom poštom od 22. svibnja 2013. tužiteljicu pozvao na razgovor 28. svibnja iste godine radi njezina mogućeg zaposlenja na radno mjesto administratora u navedenoj glavnoj upravi. Radi tog zapošljavanja službe Glavne uprave za ljudske resurse i sigurnost (u daljnjem tekstu: GU za ljudske resurse) također su elektroničkom poštom upućenom tužiteljici 24. svibnja 2013., čija je kopija poslana GU-u za pravosuđe, obavijestile istu da, s obzirom na to da je ona trenutno članica privremenog osoblja na Sudu, „nije potreban liječnički pregled [koji prethodi zapošljavanju] jer bi, u slučaju zapošljavanja u Komisiji, [GU za ljudske resurse] zatražio prijenos [njezine] dokumentacije o zdravstvenoj sposobnosti“.
- 14 U lipnju 2013. GU za pravosuđe obavijestio je tužiteljicu da je odabrana za radno mjesto administratora i da je zahtjev za njezino zapošljavanje prosljeđen GU-u za ljudske resurse.
- 15 Iz sadržaja spisa proizlazi da su u lipnju 2013. Komisijine nadležne službe isto tako obavijestile tužiteljicu da je, „[s] obzirom na to da Komisija nije sudjelovala u organizaciji natječaja [...] i da je navedeni popis uspješnih kandidata na tom natječaju, na koji je [tužiteljica] bila uključena, bio popis pravnik lingvisti, a ne administratora, od [p]ovjerenika zaduženog za [lj]udske resurse i sigurnost trebalo zatražiti izuzeće jer je Komisijina politika takva da ne koristi te popise osim u iznimnim slučajevima kad je to važno za njezinu [p]ravnu službu i za neke specijalizirane funkcije u drugim [glavnim upravama], pod određenim uvjetima“.
- 16 Načelnik Odjela za ugovorno pravo GU-a za pravosuđe je elektroničkom poštom od 26. srpnja 2013. obavijestio tužiteljicu da je GU za ljudske resurse dao „svoje odobrenje za njezino [iznimno] zapošljavanje u svojstvu administratora [s] popisa uspješnih kandidata pravnik lingvisti“, ističući da će je GU za ljudske resurse kontaktirati te da ona ne treba ništa poduzimati dok ne primi njegovu službenu obavijest.
- 17 Krajem kolovoza 2013. GU za ljudske resurse zatražio je od tužiteljice da podnese dokaze o svojem profesionalnom iskustvu stečenom prije prijave na natječaj s obzirom na uvjet sudjelovanja koji se odnosi na profesionalno iskustvo od najmanje dvije godine koji je naveden u Obavijesti o natječaju.
- 18 Tijekom razdoblja od kraja kolovoza 2013. do studenoga 2013. tužiteljica je obavila više razgovora s predstavnicima GU-a za ljudske resurse te je dostavila različite dokumente i objašnjenja radi razjašnjenja pitanja profesionalnog iskustva koje je navela u svojoj prijavi. Tijekom tog razdoblja predstavnici GU-a za pravosuđe u više su navrata potvrdili svoj interes za njezino zapošljavanje.
- 19 Dopisom od 17. prosinca 2013. tijelo za imenovanje obavijestilo je tužiteljicu da njezino zapošljavanje u GU-u za pravosuđe „nije moguće jer ne ispunjava zahtijevani uvjet sudjelovanja koji se odnosi na profesionalno iskustvo (u daljnjem tekstu: sporna odluka). Prema mišljenju tijela za imenovanje, tužiteljica je na dan isteka roka za podnošenje prijave na natječaj imala samo dvadeset i dva mjeseca profesionalnog iskustva, umjesto dvije godine zahtijevane u obavijesti o natječaju. Pri donošenju tog zaključka tijelo za imenovanje je, glede profesionalnog iskustva u svojstvu „prevoditeljice vanjske suradnice“ Suda, uzelo u obzir sedmomjesečno razdoblje, a glede profesionalnog iskustva u svojstvu vježbenice u odvjetničkom uredu W. samo dvomjesečno razdoblje, što se razlikovalo od petnaestomjesečnog i tromjesečnog razdoblja koja je tužiteljica navela u prijavi. U spornoj odluci također je pojašnjeno da je glede djelatnosti „vanjske suradnice [Suda]“ trajanje tužiteljicina profesionalnog iskustva izračunano na temelju ukupnog broja prevedenih stranica, to jest 721, i norme od 5 stranica po danu, koja se smatra primjerenom za Komisiju a koja je znatno manja od norme Suda od 8 stranica po danu.

- 20 Tužiteljica je 14. ožujka 2014. podnijela žalbu protiv sporne odluke. Ta je žalba odbijena odlukom tijela za imenovanje od 14. srpnja 2014. (u daljnjem tekstu: odluka o odbijanju žalbe).

Zahtjevi stranaka

- 21 Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:
- ukine spornu odluku;
 - poništi odluku o odbijanju žalbe,
 - naloži Komisiji isplatu iznosa od 26.132,85 eura, uvećanog za zatezne kamate, te doprinosa za mirovinsko osiguranje počevši od rujna 2013., i simboličnog iznosa od jednog eura zbog uzrokovane nematerijalne štete;
 - naloži Komisiji snošenje troškova.
- 22 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
- odbaci tužbu kao djelomično nedopuštenu i odbije je kao djelomično neosnovanu;
 - naloži tužiteljici snošenje troškova.

Pravo

1. Predmet tužbe

- 23 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, učinak zahtjeva za poništenje koji se formalno odnosi na odluku kojom se odbija žalba, kad ta odluka nema samostalni sadržaj, takav je da će se pred Službeničkim sudom pokrenuti postupak u odnosu na akt protiv kojeg je bila podnesena žalba (vidjeti, u tom smislu, presudu Suda od 17. siječnja 1989., Vainker/Parlament, 1989/8, t. 8.).
- 24 U ovom predmetu odlukom o odbijanju žalbe potvrđuje se sporna odluka. Stoga zahtjev za poništenje te odluke nema samostalan sadržaj i, slijedom toga, treba smatrati da se formalno odnosi na spornu odluku, kako je navedena u odluci o odbijanju žalbe (vidjeti, u tom smislu, presudu od 10. lipnja 2004., Eveillard/Komisija, T-258/01, EU:T:2004:177, t. 32.).

2. Zahtjev za poništenje sporne odluke

- 25 U potporu svojem zahtjevu za poništenje tužiteljica ističe četiri tužbena razloga koja se, u biti, temelje:
- prvi, na nenadležnosti tijela za imenovanje;
 - drugi, istaknut podredno, na očitoj pogrešci tijela za imenovanje u ocjeni i na povredi obavijesti o natječaju i načelâ pravne sigurnosti i jednakog postupanja;
 - treći, na povredi načela dobre uprave i dužnosti brižnog postupanja te nepoštovanju razumnog roka;
 - četvrti, na nezakovitosti uvjeta sudjelovanja na natječaju koji se odnosi na profesionalno iskustvo.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti tijela za imenovanje

Argumenti stranaka

- 26 Prema tužiteljčinu mišljenju, tijelo za imenovanje prekoračilo je granice svoje ovlasti nadzora odluka povjerenstva za odabir, koje su određene sudskom praksom, s obzirom na to da u ovom predmetu ništa nije upućivalo na to da je odluka povjerenstva za odabir da tužiteljicu pozove da pristupi natječajnim testiranjima te da je kasnije uključi na popis uspješnih kandidata sadržavala očitu pogrešku u ocjeni.
- 27 S tim u vezi, tužiteljica tvrdi, kao prvo, da kad je riječ o zahtijevanom dvogodišnjem profesionalnom iskustvu, u Obavijesti o natječaju nije bilo pojašnjeno mora li biti riječ o radu u punom ili nepunom radnim vremenom.
- 28 Kao drugo, kad je riječ o poslu pravnice lingvistice koji je tužiteljica obavljala za Sud, ona smatra da iz dokumenata koje je priložila svojoj prijavi nedvojbeno proizlaze narav obavljanja te djelatnosti u svojstvu vanjske suradnice i činjenica da je usporedo s time pohađala studij. Nadalje, nijedno pravilo nije određivalo dijeljenje ukupnog broja prevedenih stranica s ikakvom dnevnom normom radi utvrđivanja trajanja takvog profesionalnog iskustva rada u punom radnom vremenu.
- 29 Kao treće, glede vježbeničke prakse u odvjetničkom uredu W., ništa nije sprječavalo povjerenstvo za odabir da uspoređi tužiteljčine navode iz njezine prijave s dokazima koje joj je priložila, tako da nema razloga smatrati da je povjerenstvo za odabir bilo dovedeno u zabludu načinom na koji je trajanje tog profesionalnog iskustva bilo prikazano u prijavi.
- 30 Slijedom toga, tijelo za imenovanje, koje ne poznaje metodologiju ili pravila za izračun koje je povjerenstvo za odabir primjenjivalo prilikom ocjene trajanja tužiteljčina profesionalnog iskustva, ne može opravdati preispitivanje dopuštenosti njezine prijave na natječaj a da ne ugrozi načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja koja bi bila svojstvena sustavu odabira dužnosnika institucija Europske unije.
- 31 Komisija, kao prvo, podsjeća da, u skladu sa sudskom praksom, kad je u obavijesti o natječaju sadržan uvjet najkraćeg trajanja profesionalnog iskustva, taj uvjet treba shvatiti kao da se odnosi na razdoblje rada u punom radnom vremenu tijekom navedenog razdoblja ili na razdoblje rada u nepunom radnom vremenu koje je, s obzirom na vrijeme rada, jednako zahtijevanom razdoblju rada u punom radnom vremenu.
- 32 S obzirom na tekst Obavijesti o natječaju i na činjenicu da se djelatnost „prevoditeljice vanjske suradnice“ Suda koju je obavljala tužiteljica ne može izjednačiti s radom u punom radnom vremenu, zato što je ona mogla potpuno slobodno upravljati svojim radnim vremenom te je usporedo s tim čak i pohađala studij, povjerenstvo za odabir moralo je „računati“ to radno iskustvo kao rad u punom radnom vremenu.
- 33 Međutim, Komisija smatra da bi uključivanje imena tužiteljice na popis uspješnih kandidata natječaja dokazalo očitu pogrešku u ocjeni povjerenstva za odabir koje bi prihvatilo trajanje profesionalnog iskustva „prevoditeljice vanjske suradnice“ Suda oslonivši se na dane početka i završetka te djelatnosti, kao što su navedeni u prijavi, ne uzimajući u obzir činjenicu da nije riječ o radu u punom radnom vremenu, ne vodeći računa o naravi obavljanja djelatnosti vanjskog suradnika i, u konačnici, ne primjenjujući nikakav način izračuna trajanja rada u punom radnom vremenu koji odgovara profesionalnom iskustvu o kojem je riječ.

- 34 Kao drugo, Komisija također smatra da povjerenstvo za odabir nije moglo prihvatiti tri mjeseca profesionalnog iskustva za vježbeničku praksu u odvjetničkom uredu W., kao što je tužiteljica navela u prijavi, a da pritom ne počini očitu pogrešku u ocjeni, s obzirom na to da jedini dokaz kojim je raspolagalo, odnosno potvrda o vježbeničkoj praksi priložena prijavi, navodi samo četrdeset dana vježbeničke prakse u razdoblju od svibnja do rujna 2005.
- 35 Slijedom toga, povjerenstvo za odabir, koje je trebalo obratiti pažnju na dokumente priložene prijavi, počini više očitih pogrešaka u ocjeni time što je smatralo da je tužiteljica ispunjavala uvjet sudjelovanja na natječaju koji se odnosi na profesionalno iskustvo. U tim okolnostima tijelo za imenovanje bilo je dužno ne postupiti po odluci povjerenstva za odabir o uključivanju tužiteljice na popis uspješnih kandidata i moglo je samo odbiti njezino zapošljavanje. Prvi tužbeni razlog stoga treba odbiti kao neosnovan.

Ocjena Općeg suda

- 36 Tužbeni razlog koji je istaknula tužiteljica, a temelji se na nenadležnosti, odnosi se u biti na pitanje koji su uvjeti izvršavanja i pravni doseg ovlasti nadzora tijela za imenovanje nad odlukama povjerenstva za odabir u okviru svojstvenih mu nadležnosti.
- 37 Međutim, s obzirom na različite i brojne argumente koje su tužiteljica i Komisija istaknule u tom pogledu, potrebno je podijeliti ispitivanje prvog tužbenog razloga na pet različitih, ali međusobno usko povezanih dijelova, i to na: prvi dio o podjeli nadležnosti između tijela za imenovanje i povjerenstva za odabir; drugi dio o naravi trajanja profesionalnog iskustva koje se zahtijeva u Obavijesti o natječaju, kao rada u punom ili nepunom radnom vremenu; treći dio o načinu izračuna najmanjeg trajanja profesionalnog iskustva od dvije godine; četvrti dio o opsegu ovlasti tijela za imenovanje da uspješnog kandidata isključi s popisa uspješnih kandidata i; naposljetku, peti dio o očitijoj pogrešci u ocjeni trajanja tužiteljčina profesionalnog iskustva koju je eventualno počinilo povjerenstvo za odabir.
- 38 Nakon tog ispitivanja valjat će prihvatiti prvi tužbeni razlog jer je tijelo za imenovanje, time što je prilikom zapošljavanja odlučilo isključiti tužiteljicu s popisa uspješnih kandidata iz razloga koji nisu navedeni u Obavijesti o natječaju, prekoračilo granice svoje nadležnosti koje su točno propisane u predmetnoj Obavijesti o natječaju i koje je povjerenstvo za odabir uredno poštovalo.

– Podjela nadležnosti između tijela za imenovanje i povjerenstva za odabir

- 39 U području zapošljavanja osoblja europskih institucija koje se obavlja organiziranjem otvorenog natječaja sud Unije dosljedno je utvrđivao da, zbog načela neovisnosti obavljanja poslova svojstvenih povjerenstvu za odabir, tijelo za imenovanje nema ovlast poništiti ili izmijeniti odluku koju je povjerenstvo za odabir donijelo u okviru svojih nadležnosti, kako su određene među ostalim člankom 30. Pravilnika o osoblju i člankom 5. njegova Priloga III. (vidjeti presudu od 20. veljače 1992., Parlament/Hanning, C-345/90 P, EU:C:1992:79, t. 22., i rješenje od 10. srpnja 2014., Mészáros/Komisija, F-22/13, EU:F:2014:189, t. 48.).
- 40 Međutim, budući da tijelo za imenovanje dužno donijeti odluke koje nisu nezakonite, ono ne može biti vezano odlukom povjerenstva za odabir čija bi nezakonitost posljedično bila prenesena i na upravne odluke tijela za imenovanje (vidjeti, u tom smislu, presudu od 20. veljače 1992., Parlament/Hanning, C-345/90 P, EU:C:1992:79, t. 22.). Iz tog razloga tijelo za imenovanje ima obvezu da prije zapošljavanja dužnosnika provjeri ispunjava li odnosni kandidat uvjete određene Pravilnikom o osoblju, pod prijetnjom ništavosti odluke o zapošljavanju, kako bi mogao biti pravilno zaposlen u službu Unije. Kad je, na primjer, očito da je odluka povjerenstva za odabir o pozivanju kandidata da sudjeluje na natječajnim testiranjima nezakonita jer sadržava očitu pogrešku, tijelo za imenovanje, kojemu je povjerenstvo za odabir dostavilo popis uspješnih kandidata na kojem se nalazi ime tog kandidata koji je u međuvremenu uspješno prošao testiranja, mora dakle odbiti imenovati navedenog

uspješnog kandidata (vidjeti, u tom smislu, presude od 23. listopada 1986., Schwiering/Revizorski sud, 142/85, EU:C:1986:405, t. 19. i 20. i od 23. listopada 2012., Eklund/Komisija, F-57/11, EU:F:2012:145, t. 49.).

- 41 S obzirom na gore navedeno, glede raspodjele nadležnosti između tijela za imenovanje i povjerenstva za odabir, valja također napomenuti da je predmet obavijesti o natječaju u biti transparentno, iscrpno i što je moguće točnije obavijestiti članove povjerenstva za odabir i osobe koje se žele prijaviti na taj natječaj o zakonskim uvjetima za imenovanje, ako je to primjereno, na odnosno radno mjesto. Osim toga, takva svrha obavijesti o natječaju točno odgovara osnovnom zahtjevu poštovanja načela pravne sigurnosti.
- 42 Prema tomu, obavijest o natječaju bila bi lišena svoje svrhe ako bi tijelo za imenovanje moglo isključiti uspješnog kandidata s popisa uspješnih kandidata pozivajući se na uvjet ili način sudjelovanja koji se ne nalazi ni u obavijesti ni u Pravilniku o osoblju ili koji u svakom slučaju, prije donošenja obavijesti o natječaju, nije bio dostupan ili nužno poznat povjerenstvu za odabir i zainteresiranim kandidatima (vidjeti, u tom smislu, glede obavijesti o natječaju, presude od 14. travnja 2011., Šimonis/Komisija, F-113/07, EU:F:2011:44, t. 74. i od 15. listopada 2014., Moschonaki/Komisija, F-55/10 RENV, EU:F:2014:235, t. 42.).
- 43 Obavijest o natječaju čini stoga pravni okvir svakog postupka odabira za popunjavanje radnih mjesta u institucijama Unije jer, u skladu s gore navedenim relevantnim odredbama Pravilnika o osoblju, uključujući i Prilog III. Pravilniku o osoblju, s jedne strane, uređuje podjelu nadležnosti između tijela za imenovanje i povjerenstva za odabir u organizaciji i provođenju natječajnih testiranja i, s druge strane, određuje uvjete vezane uz sudjelovanje kandidata, posebice njihov profil, njihova prava i posebne obveze.
- 44 Međutim, u ovom predmetu, glede podjele nadležnosti između tijela za imenovanje i povjerenstva za odabir u okviru natječaja, u Obavijesti o natječaju u glavi B, posvećenoj provedbi natječaja, točki 1. podtočki (a), bilo je pojašnjeno da, glede sudjelovanja na natječaju, „[tijelo za imenovanje] donosi popis kandidata koji ispunjavaju uvjete iz glave A, točke II.4. [obavijesti o natječaju] i dostavlja ga predsjedniku povjerenstva za odabir, zajedno s dosjeima prijava“, s obzirom na to da su „uvjeti iz glave A, točke II.4. [obavijesti o natječaju]“ opći uvjeti sudjelovanja na natječaju, štoviše preuzeti iz članka 28. Pravilnika o osoblju (vidjeti točku 3. ove presude).
- 45 Nasuprot tomu, u skladu s tekstem glave B, točke 1. podtočke (b), „[n]akon što se povjerenstvo za odabir upoznao s dosjeima kandidata, ono [mora, u skladu i s odredbama članka 5. Priloga III. Pravilniku o osoblju], utvrdi[ti] popis onih kandidata koji ispunjavaju uvjete iz glave A, točaka II.1., 2. i 3. [Obavijesti o natječaju] i koji, slijedom toga, mogu sudjelovati na natječaju, s obzirom na to da se uvjeti iz glave A, točaka II.1., 2. i 3. [Obavijesti o natječaju]“ odnose na dokaze o formalnim kvalifikacijama ili diplome, profesionalno iskustvo i znanja jezika koji su potrebni za sudjelovanje na natječaju (vidjeti točku 7. ove presude).
- 46 Posebice, u skladu s glavom A, točkom II.2. Obavijesti o natječaju, da bi kandidati bili pozvani da sudjeluju na natječaju, oni ne moraju samo ispuniti uvjet iz članka 5. stavka 3. točke (c) Pravilnika o osoblju, odnosno imati diplomu sveučilišnog studija prava stečenu u Poljskoj, nego i dokazati, kao dodatni uvjet, da su nakon završenog zahtijevanog sveučilišnog studija imali „profesionalno iskustvo od najmanje dvije godine“. Međutim, ni potonja odredba ni odredba iz glave B, točke 1. podtočke (b) Obavijesti o natječaju nisu povjerenstvu za odabir pružile točne upute ili naznake glede naravi tog profesionalnog iskustva od najmanje dvije godine ili njegova odnosa s poslovima koje treba obavljati kao dužnosnik Unije. Te odredbe nisu dale ni detaljne upute glede načina izvršavanja posla obavljenog tijekom te dvije godine profesionalnog iskustva, na primjer treba li biti riječ o radu u punom ili nepunom radnom vremenu, radu koji se obavlja kao radnik ili samozaposlena osoba.

- 47 Osim toga, „Vodič za kandidate“ (SL C 327 A, str. 3.), u kojem se u obavijesti o natječaju, u uvodu glave C, naslovljene „K[ako se prijaviti]?“, pozivaju kandidati da pravilno podnesu svoju prijavu (u daljnjem tekstu: Vodič za kandidate), ne sadržava ni korisna objašnjenja koja bi pružala upute, s jedne strane, članovima povjerenstva za odabir za izvršavanje zadaća navedenih u Obavijesti o natječaju ni, s druge strane, kandidatima za sastavljanje njihove prijave. Naime, u tom je vodiču jedino u glavi A točki II.4., naslovljenoj „Podaci o vašem profesionalnom iskustvu [...]“, bilo navedeno da kandidati moraju „[u] svojoj prijavi navesti točne datume početka i završetka svakog od [njihovih] zaposlenja kao i funkciju i narav obavljenih zadaća“. Posebice, „[z]a samostalne djelatnosti (samozaposlene osobe, slobodna zanimanja [itd.]), kao dokazi su se mogli prihvatiti izvaci iz porezne prijave ili bilo koje druge službene potvrde.“
- 48 S obzirom na takve odredbe o podjeli nadležnosti između tijela za imenovanje i povjerenstva za odabir u Obavijesti o natječaju i Vodiču za kandidate, slijedom toga valja utvrditi da, glede tijela odgovornog za provjeru naravi i trajanja profesionalnog iskustva koje se zahtijeva za sudjelovanje na natječaju te poštovanja kriterija za izračun njegova trajanja, pravni okvir ta dva teksta nije navodio ništa po tom pitanju, dok je Obavijest o natječaju samo povjerenstvu za odabir povjerila zadaću da u sklopu obavljanja svojih poslova i u okviru svoje široke diskrecijske ovlasti utvrdi popis kandidata koji mogu sudjelovati na natječajnim testiranjima.
- Narav trajanja profesionalnog iskustva koje se zahtijeva u Obavijesti o natječaju, kao rada u punom ili nepunom radnom vremenu
- 49 S tim u vezi, glede posebice profesionalnog iskustva koje je tužiteljica stekla na Sudu kao pravnica lingvistica vanjska suradnica, odnosno profesionalne djelatnosti koja se po definiciji obavlja samostalno i koja je u ovom slučaju bila najrelevantnija s obzirom na predmet natječaja, čija je namjena bila zapošljavanje upravo pravника lingvиста, ni Obavijest o natječaju ni drugi akti koje pravno treba uzeti u obzir u okviru natječaja nisu sadržavali ni naznaku o tome što treba smatrati „profesionalnim iskustvom“ ni naznaku o načinu izračuna radnog vremena koje se odnosi na navedeno „profesionalno iskustvo“, kao npr. broj odrađenih radnih sati ili broj prevedenih stranica po danu i, u tom slučaju, treba li razlikovati prijevode složenih pravnih tekstova i prijevode druge vrste.
- 50 S obzirom na nepostojanje takvih naznaka, kao što je to i željelo nadležno tijelo za imenovanje, u Obavijesti o natječaju i Vodiču za kandidate u pogledu elemenata na temelju kojih se može ocijeniti trajanje zahtijevanog profesionalnog iskustva, Komisija, međutim, potvrđuje da, kad obavijest o natječaju predviđa profesionalno iskustvo u određenom najkraćem trajanju kao uvjet sudjelovanja na testiranju, i povjerenstvo za odabir i kandidati trebaju to razdoblje razumjeti kao da se ono po definiciji odnosi na profesionalnu djelatnost koja se obavlja u punom radnom vremenu.
- 51 U tom smislu, najprije valja napomenuti da je u predmetima koje navodi Komisija i u kojima su doneseni presuda od 31. siječnja 2006., *Giulietti/Komisija* (T-293/03, EU:T:2006:37), i rješenja od 14. prosinca 2006., *Klopfer/Komisija* (F-118/05, EU:F:2006:137), i od 10. srpnja 2014., *Mészáros/Komisija* (F-22/13, EU:F:2014:189), sud Unije nedvojbeno utvrdio da zahtijevano trajanje profesionalnog iskustva, čak i kad ne postoji točna naznaka u predmetnoj obavijesti o natječaju, treba razumjeti kao trajanje profesionalnog iskustva obavljenog u punom radnom vremenu. Međutim, u gore navedenim predmetima bila je riječ o profesionalnim djelatnostima obavljanima prije svega u svojstvu radnika, čije je trajanje je stoga bilo lako utvrditi na temelju ugovora o radu ili potvrda poslodavaca o radu. Nasuprot tomu, u ovom predmetu, iako je u Obavijesti o natječaju nedvojbeno određeno potrebno profesionalno iskustvo u trajanju od najmanje dvije godine u području prevođenja ili, vjerojatnije, u području pravnog prevođenja, način uzimanja u obzir i izračun trajanja profesionalnog iskustva koje se obavljalo u statusu samozaposlene osobe nije ipak objašnjen, premda ta vrsta iskustva u svojstvu vanjskog suradnika u potpunosti odgovara naravi dužnosti opisanih u Obavijesti o natječaju.

- 52 Slijedom toga, budući da u Obavijesti o natječaju nije bilo naznaka o načinu izračuna trajanja potrebnog profesionalnog iskustva ili bilo koje druge korisne naznake u tom pogledu, *ratio juris* tog uvjeta sudjelovanja, posebice glede kandidata kao što je tužiteljica, koji mogu navesti profesionalno iskustvo u svojstvu pravnika lingvista vanjskog suradnika, sigurno ne može biti taj da se, u svrhu dokazivanja da je riječ o profesionalnoj djelatnosti istovrijednoj radu u punom radnom vremenu, od kandidata zahtijeva da je za svaki dan rada u tom svojstvu tijekom dvije godine referentnog razdoblja preveo određeni broj stranica pravnih tekstova. Taj uvjet, naime, nije bio ni izričito ni implicitno predviđen u Obavijesti o natječaju, posebice s obzirom na ostale uvjete navedene u Obavijesti o natječaju.
- 53 Stoga, budući da u Obavijesti o natječaju nisu navedeni kriteriji ili način izračuna profesionalnog iskustva potrebnog za sudjelovanje na natječaju, valja smatrati da je povjerenstvo za odabir, čak i pod pretpostavkom da se predmetno trajanje profesionalnog iskustva trebalo odnositi na djelatnost koja se obavlja u punom radnom vremenu, moglo svoju ocjenu o tome može li tužiteljica biti pozvana da sudjeluje na natječaju utemeljiti, s jedne strane, na činjenici da je trebala biti riječ o „profesionalnoj“ djelatnosti pravnika lingvista – dakle, djelatnosti koja nije mogla biti „povremenog“ karaktera i koja se trebala ponajprije odnositi na prevođenje pravnih tekstova – koja se obavlja neprekinuto, odnosno da traje duže vremena, u službi profesionalnog naručitelja, javne ili privatne osobe koja je, na temelju odnosnog ugovora, imala pravo u svakom trenutku zahtijevati prijevode pravnih tekstova i to, po potrebi, u obvezujućim rokovima, upravo zbog svoje profesionalne ili institucionalne djelatnosti koja zahtijeva pravne prijevode određene kvalitete.
- 54 S druge strane, također u svrhu ocjene potrebnog profesionalnog iskustva, povjerenstvo za odabir trebalo je, u skladu s relevantnim odredbama Vodiča za kandidate, tu ocjenu utemeljiti na dokazima da su profesionalne usluge stvarno obavljene ne samo tijekom neprekinutog razdoblja, nego i u dosljednoj količini, koju je upravo povjerenstvo za odabir, sastavljeno od stručnjaka u tom području, moralo ocijeniti u odnosu na narav dužnosti opisanih u Obavijesti o natječaju i na sve ostale djelatnosti koje je svaki od kandidata eventualno obavljao tijekom tog referentnog dvogodišnjeg razdoblja.
- 55 Također, budući da Vodič za kandidate zahtijeva da kandidati u svojoj prijavi točno navedu narav zadaća koje su obavljali, na povjerenstvu za odabir je da, u okviru nadležnosti koje su mu povjerene u Obavijesti o natječaju, na različit način ocijeni profesionalnost stečenog iskustva, ovisno o tome je li riječ o djelatnosti obavljanoj u svojstvu „prevoditelja vanjskog suradnika“ ili „pravnika lingvista vanjskog suradnika“, posebice jer se drugonavedena djelatnost obavljala u korist institucije Unije koja, poput Suda, od svojih suradnika zahtijeva samo prijevode tekstova isključivo pravnog sadržaja.
- 56 Stoga, budući da se tom dodatnom uvjetu za sudjelovanje, s obzirom na to da tekst Obavijesti o natječaju ne sadržava ništa s tim u vezi, ne može pripisati doseg drugačiji od gore navedenog a da se u protivnom ne povrijedi načelo pravne sigurnosti (vidjeti točku 41. ove presude), ne može se prihvatiti Komisijin argument prema kojem se trajanje profesionalnog iskustva od najmanje dvije godine u konkretnom slučaju natječaja mora razumjeti kao da se ono, po definiciji, odnosi na profesionalnu djelatnost koja se obavlja u punom radnom vremenu, koju k tome treba računati na način opisan u spornoj odluci (vidjeti točku 19. ove presude) jer u Obavijesti o natječaju nije naznačeno da, posebice glede kandidata koji navode profesionalno iskustvo pravnika lingvista vanjskog suradnika, puno radno vrijeme o kojem je riječ mora nužno odgovarati onom izračunanom u skladu s internim načinima izračuna te institucije ili, u najmanju ruku, u skladu sa specifičnim načinima izračuna.

– Način izračuna trajanja profesionalnog iskustva od najmanje dvije godine

- 57 S tim u vezi valja smatrati da je povjerenstvo za odabir, koje nije bilo vezano nijednim načinom izračuna trajanja profesionalnog iskustva od najmanje dvije godine potrebnog za sudjelovanje na natječaju koji bi bio izričito naveden u Obavijesti o natječaju, moglo, na temelju svoje široke

diskrecijske ovlasti u tom području, razumno ocijeniti da nije bilo potrebno posebno se prilagođavati načinu izračuna neke od institucija, s obzirom na to da Komisija u svakom slučaju nije glavna institucija na koju se odnosi postupak natječaja. U stvari, na temelju glave A, drugog podstavka Obavijesti o natječaju, odnosni popis uspješnih kandidata bio je namijenjen „popunjavanju slobodnih radnih mjesta u europskim institucijama, među ostalim na Sudu [...]“.

58 Međutim, iako je u svrhu izračuna dvogodišnjeg razdoblja profesionalnog iskustva povjerenstvo za odabir moglo eventualno uzeti u obzir način izračuna koji je već postojao u nekoj od institucija Unije, ono se, na temelju kriterija dobrog upravljanja natječajem i korisnog učinka tog postupka, moglo ponajprije pozvati na način izračuna koji koristi Sud, a ne nužno ili isključivo na onaj koji koristi Komisija koja, kao što proizlazi iz točke 15. ove presude, osim toga, smatra da nije sudjelovala u organizaciji natječaja.

59 U tom smislu uostalom Komisijin argument prema kojem je način izračuna koji je na snazi na Sudu, kad je riječ o koeficijentu stranica prevedenih po danu rada, manje povoljan u odnosu na profesionalno iskustvo tužiteljice od Komisijinog izračuna (vidjeti točku 19. ove presude) nije relevantan jer je, prema Komisijnu mišljenju, ovdje riječ o pitanju je li povjerenstvo za odabir trebalo koristiti Komisijin način izračuna, a ne onaj drugih institucija ili vlastiti.

60 Također s tim u vezi treba također zaključiti da se Komisija, kako u odluci o odbijanju žalbe tako i u svojem odgovoru na tužbu, poziva na tužiteljčino profesionalno iskustvo u svojstvu „prevoditeljice vanjske suradnice, dok iz dokumenata priloženih prijavi proizlazi da je ona povjerenstvu za odabir podnijela potvrde o radu koji je obavljala kao „pravnica lingvistica vanjska suradnica Suda.

U ovom je slučaju riječ o izrazito različitim dužnostima, što povjerenstvo za odabir, sastavljeno od stručnjaka u tom području, nikako nije moglo zanemariti jer je natječaj bio namijenjen osobito zapošljavanju pravnika lingvista (koji se, s administrativne strane, zbog toga zapošljavaju u načelu izravno u razred AD 7), a ne prevoditelja (koji se, naprotiv, zapošljavaju u početni razred, odnosno AD 5, u funkcijsku skupinu administratora).

61 Iz toga slijedi da činjenica da povjerenstvo za odabir nije odabralo način izračuna koji Komisijne službe koriste za računanje najkraćeg trajanja profesionalnog iskustva koje se smatra da se odnosi na iskustvo stečeno radom u punom radnom vremenu, ne znači automatski da je povjerenstvo za odabir pogrešno ocijenilo uvjet trajanja profesionalnog iskustva od najmanje dvije godine koje je tužiteljica morala dokazati da bi mogla biti pozvana da sudjeluje na natječajnim testiranjima.

– Ovlast tijela za imenovanje da uspješnog kandidata isključi s popisa uspješnih kandidata

62 Na temelju prethodnih razmatranja, a posebice onih iz točaka 39. do 48. ove presude glede podjele nadležnosti između tijela za imenovanje i povjerenstva za odabir, valja istaknuti da – kad, kao u predmetnom slučaju, u kojem je riječ o potrebnom prethodnom profesionalnom iskustvu obavijest o natječaju predviđa poseban uvjet sudjelovanja na natječaju koji se sastoji u tome da profesionalno iskustvo traje najmanje dvije godine – tijelo za imenovanje ne može u trenutku kad namjerava zaposliti uspješnog kandidata kojeg je odabralo povjerenstvo za odabir isključiti tog uspješnog kandidata s popisa uspješnih kandidata pozivajući se u tu svrhu na načine ocjenjivanja i izračuna potrebnog profesionalnog iskustva koje je ono samo propustilo navesti u Obavijesti o natječaju ili koji se ne nalaze u aktu koji je pravno obvezujuć za članove povjerenstva za odabir i sve kandidate na natječaju.

63 U protivnom slučaju, načelo pravne sigurnosti, koje je jedno od načela koja uređuju svaki natječajni postupak (vidjeti točku 41. ove presude), bilo bi nepovratno ugroženo ako bi kandidat koji je uredno dostavio točne datume početka i završetka svih svojih ugovora, pri čemu je ukupno trajanje njegova profesionalnog iskustva dostatno u odnosu na zahtjev iz obavijesti o natječaju, saznao o postojanju

drugih načina nužnih za ispunjenje navedenog uvjeta trajanja profesionalnog iskustva tek u trenutku kad ga, nakon što je kao uspješan kandidat na natječaju primio ponudu za zapošljavanje, odnosno tijelo za imenovanje obavijesti o postojanju tih načina i o tome da, s obzirom na njih, njemu nije trebalo biti dopušteno da sudjeluje na natječaju.

- 64 Nadalje, u okolnostima međuinstitucionalnog otvorenog natječaja, poput onih u ovom predmetu, nepoštovanje načela pravne sigurnosti dovelo bi i do nepoštovanja načela jednakog postupanja. Naime, tijelo za imenovanje svake institucije na koju se natječaj može odnositi moglo bi u stadiju zapošljavanja smatrati da je ono zakonito nadležno samostalno ocijeniti uvjet sudjelovanja koji se odnosi na potrebno profesionalno iskustvo i da je, svaki put kad je povjerenstvo za odabir koristilo način izračuna najkraćeg potrebnog profesionalnog iskustva koji ne odgovara njegovu načinu, ono počinilo očitu pogrešku u ocjeni zbog koje bi tijelo za imenovanje moglo izmijeniti ocjenu povjerenstva za odabir. Kad bi se moralo slijediti takvo rasuđivanje, svako tijelo za imenovanje imalo bi pravo način koji je povjerenstvo za odabir primijenilo na sve kandidate pri izračunu trajanja potrebnog profesionalnog iskustva nadomjestiti svojim načinom izračuna. Međutim, sav posao koji je povjerenstvo za imenovanje obavilo u okviru svojih odgovornosti i u interesu svih institucija na koje se odnosi natječaj mogao bi se u konačnici dovesti u pitanje s obzirom na zahtjeve koji se razlikuju među institucijama, odnosno određene sklonosti službi različitih institucija koje su zadužene za zapošljavanje da zamijene ocjenu povjerenstva za odabir svojom ocjenom.
- 65 Dakako, u ovom slučaju Obavijest o natječaju je, kao što je i uobičajeno, u glavi D, naslovljenoj „O[pcje informacije]“, predviđala da „[u]spješni kandidati uključeni na popis uspješnih kandidata kojima će biti ponuđeno zaposlenje moraju naknadno predložiti izvornike svih zatraženih dokumenata čije su preslike podnijeli, bilo da je riječ o diplomama, različitim certifikatima ili potvrdama o radu“, i da „će se zapošljavanje obavljati u skladu s odredbama Pravilnika o osoblju [...]“.
- 66 Međutim, takve odredbe ne mogu same po sebi činiti pravnu osnovu za to da se na tijelo za imenovanje prenese nadležnost da ono može legitimno, *a posteriori*, s popisa uspješnih kandidata koji je utvrdilo povjerenstvo za odabir isključiti uspješnog kandidata koji nije ispunio uvjet sudjelovanja koji nije bio naveden u Obavijesti o natječaju koju je donijelo samo to tijelo za imenovanje ni u bilo kojoj odredbi Pravilnika o osoblju ni u bilo kojem drugom pravnom tekstu koji je pravno obvezujuć za kandidate.
- 67 Naime, nezakonit način koji tijelo za imenovanje želi istaknuti protiv uspješnog kandidata ne proizlazi u ovom slučaju iz očite pogreške povjerenstva za odabir u ocjeni posebnog uvjeta sudjelovanja zahtijevanog u Obavijesti o natječaju ili koji se nalazi u odredbi Pravilnika o osoblju, nego iz pogreške samog tijela za imenovanje jer u Obavijesti o natječaju nije propisalo dodatnu odredbu da profesionalno iskustvo od najmanje dvije godine potrebno za sudjelovanje na natječaju mora biti profesionalno iskustvo koje se obavljalo u punom radnom vremenu tijekom dvije godine i da ga treba računati prema posebnim i unaprijed jasno utvrđenim kriterijima čije bi neispunjenje rezultiralo nepozivanjem na sudjelovanje na natječajnim testiranjima. Naposljetku, takvo *ex post* reguliranje obavijesti o natječaju od strane tijela za imenovanje ne može se provesti ni zadiranjem u nadležnost povjerenstva za odabir koje je, naime, tijekom natječaja vezano uvjetima iz obavijesti o natječaju ni na štetu predmetnog uspješnog kandidata.
- 68 Slijedom toga, bespredmetan je argument prema kojem tijelo za imenovanje u svakom slučaju ne može donijeti nezakonitu odluku o zapošljavanju zbog nezakonite odluke koju je ranije donijelo povjerenstvo za odabir, jer u ovom slučaju odluka povjerenstva za odabir na koju se poziva tijelo za imenovanje nije ni na koji način nezakonita u odnosu na odredbe Pravilnika o osoblju ili uvjete koji su jasno navedeni u Obavijesti o natječaju. Riječ je štoviše i o razlici između načina na koji je povjerenstvo za odabir, u okviru pripadajućih mu nadležnosti, ocijenilo najkraće profesionalno iskustvo određeno u Obavijesti o natječaju i načina izračuna punog radnog vremena prema posebnim kriterijima za koje tijelo za imenovanje smatra da ih može koristiti u stadiju imenovanja. Međutim, budući da tijelo za imenovanje u Obavijesti o natječaju nije navelo da uvjet dvogodišnjeg profesionalnog iskustva treba

tumačiti kao profesionalno iskustvo obavljano tijekom dvije godine u punom radnom vremenu, a što bi ga učinilo pravno obvezujućim modalitetom kako za povjerenstvo za odabir tako i za kandidate, i čije bi ih nepoštovanje eliminiralo iz natječaja, ta razlika u ocjeni koja proizlazi iz metodološkog izbora tijela za imenovanje isključivo je posljedica postupanja tog tijela jer ono samo, a ne povjerenstvo za odabir, ima nadležnost utvrditi uvjete sudjelovanja u obavijesti o natječaju.

- 69 S tim u vezi, Komisija nadalje tvrdi da je u ovom slučaju povjerenstvo za odabir, povrjeđujući odredbe iz Obavijesti o natječaju koje ga izričito obvezuju da u odnosu na svakog kandidata pojedinačno provjeri poštovanje uvjeta sudjelovanja koji se odnosi na profesionalno iskustvo, u potpunosti propustilo uzeti u obzir tu odredbu. Naime, službe Komisijina GU-a za ljudske resurse, koje su pokušale shvatiti kako je povjerenstvo za odabir moglo izračunati tužiteljčino profesionalno iskustvo, trebale su zaključiti da to povjerenstvo nije primijenilo nikakav način izračuna trajanja tog profesionalnog iskustva. Komisija smatra da taj propust stoga opravdava nadležnost tijela za imenovanje da zakonito isključi tužiteljicu s popisa uspješnih kandidata.
- 70 To, međutim, nije slučaj u ovom predmetu jer Komisija nije podnijela dokaz o takvom očitom propustu povjerenstva za odabir ili, u svakom slučaju, dokaz o tome da je odluku o pozivanju tužiteljice da sudjeluje u natjecajnim testiranjima povjerenstvo za odabir donijelo očito proizvoljno u odnosu na uvjete iz Obavijesti o natječaju. Naime, iz sadržaja spisa podnesenog Službeničkom sudu proizlazi da je, glede pozivanja tužiteljice da sudjeluje na natječaju, povjerenstvo za odabir raspolagalo dokumentima koje je tužiteljica priložila svojoj prijavi, koji dokazuju profesionalnu djelatnost kao pravnice lingvistice vanjske suradnice Suda neprekidno tijekom petnaest mjeseci i da se ni na kakvom temelju ne može zaključiti da povjerenstvo za odabir nije pregledalo te dokumente, na primjer na temelju kriterija navedenih u točkama 53. i 55. ove presude, a to je kriterij koji tijelo za imenovanje, koje se smatra vezanim svojim načinom izračuna koji je interni za instituciju, zasigurno nije uzelo u obzir.
- 71 Iz toga slijedi da je tijelo za imenovanje donošenjem sporne odluke prekoračilo svoju nadležnost u području nadzora poštovanja dodatnog uvjeta sudjelovanja koji se odnosi na profesionalno iskustvo, čime je i zadrlo u nadležnost koju Obavijest o natječaju u vezi s tim izričito daje povjerenstvu za odabir i u povlastice autonomije i neovisnosti povjerenstva za odabir.
- 72 Osim toga, Komisija nije dokazala ni da je povjerenstvo za odabir, da je i ipak u odnosu na svakog kandidata pojedinačno ocjenjivalo trajanje profesionalnog iskustva koje se zahtijeva u Obavijesti o natječaju, u tom stadiju počinilo očitu pogrešku u izračunu tog trajanja, što bi opravdalo da tijelo za imenovanje može izmijeniti popis kandidata kojima je dopušteno sudjelovati na natječaju i, dakle, opravdati svoju nadležnost za isključenje tužiteljice s popisa uspješnih kandidata, čak i neposredno uoči mogućeg zapošljavanja.
- Očita pogreška u ocjeni trajanja tužiteljčina profesionalnog iskustva koju je eventualno počinilo povjerenstvo za odabir
- 73 S tim u vezi valja podsjetiti da je pogreška očita kad ju je moguće lako uočiti s obzirom na mjerila kojima je zakonodavac želio uvjetovati izvršavanje široke diskrecijske ovlasti uprave. Posebice, ne može biti riječ o očitijoj pogrešci ako se osporavana ocjena može prihvatiti kao istinita ili valjana (presuda od 23. listopada 2012., Eklund/Komisija, F-57/11, EU:F:2012:145, t. 51. i rješenje od 10. srpnja 2014., Mészáros/Komisija, F-22/13, EU:F:2014:189, t. 52.).
- 74 Međutim, kao što je istaknuto u točkama 45. do 48. ove presude, povjerenstvo za odabir, kojem je u Obavijesti o natječaju izričito povjeren nadzor uvjeta sudjelovanja koji se odnose na profesionalno iskustvo i posebice na trajanje tog iskustva, ali mu u njoj nije određena obveza poštovanja preciznog

kriterija izračuna, bilo je dužno ispuniti tu zadaću na temelju potvrda koje je svaki kandidat morao dostaviti, u skladu s odredbama iz Vodiča za kandidate (vidjeti točku 47. ove presude), glede „točnih datuma početka i završetka svakog od [njihovih] zaposlenja kao i funkciju i narav obavljenih zadaća“.

- 75 U ovom slučaju valja utvrditi da je tužiteljica u svojoj prijavi detaljno navela nekoliko profesionalnih iskustava u ukupnom trajanju od 31 mjeseca. S jedne strane, ona je navela različite profesionalne djelatnosti u ukupnom trajanju od trinaest mjeseci koje Komisija nije osporila. S druge strane, navela je da je petnaest mjeseci obavljala djelatnost pravnice lingvistice vanjske suradnice Suda i tri mjeseca vježbeničke prakse u odvjetničkom uredu W., a za ta je iskustva tijelo za imenovanje uzelo u obzir da su trajala samo sedam mjeseci, odnosno dva mjeseca.
- 76 Komisija, naprotiv, tvrdi da povjerenstvo za odabir zapravo nije uzelo u obzir narav obavljanja djelatnosti „prevoditeljice“ u svojstvu vanjske suradnice, koju je tužiteljica obavljala za Sud, „pri čemu nije primala plaću [zauzvrat], nije radila u radnom vremenu niti je bila u hijerarhijskom odnosu, a i nije se zahtijevala njezina prisutnost na Sudu radi obavljanja zadaća“ (vidjeti, u tom smislu, točku 87. presude).
- 77 Međutim, iz potvrde Suda i narudžbenica jasno proizlazi da je tužiteljica između 1. listopada 2004. i podnošenja prijave bez prekida radila kao „pravica lingvistica vanjska suradnica“ Suda. Stoga nema razloga smatrati, kao što je predložila Komisija, da je povjerenstvo za odabir, sastavljeno od stručnjaka u tom području, zanemarilo narav obavljanja te profesionalne djelatnosti u svojstvu vanjske suradnice, koja po svojoj naravi nije podvrgnuta unaprijed određenim ograničenjima radnog vremena. Naposljetku, čini se da je Komisija, tretirajući ih na isti način, zamijenila djelatnost „prevoditelja“ vanjskog suradnika i djelatnost „pravika lingvista“ vanjskog suradnika.
- 78 Isto tako, kad je riječ o specijaliziranom studiju međunarodnog prava koji je tužiteljica pohađala od listopada 2004. do lipnja 2005. usporedo s dijelom svoje djelatnosti kao pravice lingvistice vanjske suradnice Suda, dovoljno je primijetiti da sadržaj prijave nedvosmisleno potvrđuje tu činjenicu. Nema, dakle, više razloga smatrati da nju povjerenstvo za odabir nije pravilno uzelo u obzir u svrhu ocjene trajanja profesionalnog iskustva potrebnog za sudjelovanje na natječaju.
- 79 Nadalje, valja utvrditi da, s obzirom na periodičnost i obujam narudžbi Suda koje je tužiteljica ispunjavala tijekom petnaest mjeseci suradnje s tom institucijom, iz narudžbenica priloženih prijavi proizlazi da je tužiteljica posao pravice lingvistice vanjske suradnice (i stoga ne „prevoditeljice vanjske suradnice“) obavljala postojano i dosljedno uz studij međunarodnog prava koji je usporedo s time pohađala.
- 80 Naposljetku, kao što je već navedeno u točki 57. ove presude, povjerenstvo za odabir imalo je široku diskrecijsku ovlast glede istovrijednosti, u odnosu na radno vrijeme, između djelatnosti obavljane u promjenljivom radnom vremenu u svojstvu vanjske suradnice i rada u punom radnom vremenu te je u tu svrhu imalo značajan manevarski prostor glede činjenice da je zbroj trajanja svih profesionalnih iskustava tužiteljice za sedam mjeseci premašio najkraće potrebno trajanje od dvije godine.
- 81 S obzirom na ta utvrđenja, valja zaključiti da ni Komisija nije dokazala da je povjerenstvo za odabir počinilo očitu pogrešku u izračunu trajanja tužiteljčina profesionalnog iskustva.
- 82 S obzirom na sva prethodna razmatranja, prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti tijela za imenovanje, valja stoga prihvatiti.

Drugi tužbeni razlog, istaknut podredno, koji se temelji na očitoj pogrešci tijela za imenovanje u ocjeni, povredi Obavijesti o natječaju i načela pravne sigurnosti i jednakog postupanja

- 83 Budući da se ovaj tužbeni razlog prvenstveno odnosi na ocjenu činjenica koje su predmet ovog postupka, Službenički sud smatra da ga, iz tog razloga i u svrhu dobrog sudovanja, može ispitati, iako je već prihvatio prvi tužbeni razlog, istaknut kao glavni.

Argumenti stranaka

- 84 Tužiteljica tvrdi da je, čak i da je tijelo za imenovanje moglo zakonito vlastitom ocjenom zamijeniti ocjenu povjerenstva za odabir glede uvjeta koji se odnosi na profesionalno iskustvo, ono ipak očito pogrešno ispitalo uvjet profesionalnog iskustva, posebice glede, najprije, računanja u punom radnom vremenu njezina profesionalnog iskustva kao pravnice lingvistice vanjske suradnice Suda, zatim trajanja njezine vježbeničke prakse u odvjetničkom uredu W. i, naposljetku, primjene na njezino profesionalno iskustvo u svojstvu pravnice lingvistice vanjske suradnice Suda dnevne norme od određenog broja stranica koje treba prevesti, a koja se, međutim, ne spominje u Obavijesti o natječaju.
- 85 Komisija zahtijeva da se prvi tužbeni razlog odbije.

Ocjena Općeg suda

- 86 U svrhu ispitivanja je li ocjena tijela za imenovanje glede trajanja tužiteljčina profesionalnog iskustva očito pogrešna, valja najprije provjeriti temelje li se načini ili kriteriji koje je s tim u vezi koristilo tijelo za imenovanje na relevantnoj pravnoj osnovi u odnosu na pravni okvir naveden u Obavijesti o natječaju, a koji time opravdava, od strane tijela za imenovanje, uporabu posebnog kriterija izračuna koji je zakonit u odnosu na osobe izvan institucija.
- 87 Međutim, iz odluke o odbijanju žalbe proizlazi da je tijelo za imenovanje smatralo da „povjerenstvo za odabir vjerojatno nije uzelo u obzir činjenicu da je [tužiteljica] radila za Sud u svojstvu vanjske suradnice i da stoga njezin rad nije trebalo računati na temelju mjeseci tijekom kojih je [tužiteljica] surađivala s tom institucijom, nego na temelju stvarno obavljenog posla, s obzirom na to da [tužiteljica] nije zauzvat primala plaću, nije radila u radnom vremenu niti je bila u hijerarhijskom odnosu, a i nije se zahtijevala njezina prisutnost na Sudu radi obavljanja zadaća [; s]toga je *bilo potrebno* izvršiti izračun broja dana odrađenih u tom kontekstu, na primjer, na temelju broja prevedenih stranica. To je tim više bilo tako jer su narudžbenice za prijevode bile priložene dosjeu, a mogućnost korištenja njima za samostalne profesionalne djelatnosti bila je predviđena u [V]odiču [za kandidate]“ (isticanje Službeničkog suda).
- 88 Komisija smatra da Vodič za kandidate predstavlja dostatnu pravnu osnovu za korištenje mehanizama pretvorbe količine obavljenog posla u odrađene radne dane, poput onih koje su koristile Komisijine službe za prevođenje u toj instituciji. Iz toga slijedi da je, prema Komisijnu mišljenju, tijelo za imenovanje „*imalo pravo* provjeriti radno vrijeme tužiteljice u svojstvu vanjske suradnice Suda“ (isticanje Službeničkog suda).
- 89 U svojem odgovoru na tužbu Komisija je također naglasila da, „budući da je tužiteljica tražila da je Komisija zaposli, bilo je *neizbježno* da se tijelo za imenovanje osloni na vlastite kriterije za izračun profesionalnog iskustva u punom radnom vremenu“ (isticanje Službeničkog suda).
- 90 Međutim, iako je nesporno da je u ovom slučaju tužiteljica trebala, po potrebi, biti zaposlena u Komisiji, valja ipak utvrditi da Komisija ni u stadiju odluke o odbijanju tužbe ni u okviru ovog postupka nije nigdje navela na kojoj je pravnoj osnovi, izravno obvezujućoj za tužiteljicu, tijelo za imenovanje bilo dužno ispraviti eventualnu očitu pogrešku koju je povjerenstvo za odabir počinilo u izračunu tužiteljčina profesionalnog iskustva koristeći kriterij broja stranica prevedenih po danu

prema koeficijentu koji koriste Komisijine službe za prevođenje, odnosno pet stranica po radnom danu, i to neovisno o činjenici da je u ovom slučaju bila riječ konkretno o prijevodu pravnih tekstova i/ili provjeri jezične i pravne usklađenosti zakonodavnih tekstova.

- 91 Naime, čak i da se prizna da takav način izračuna može proizlaziti iz obavijesti potpredsjednika Komisije SEC (2004) 638 od 25. svibnja 2004. o potrebama glede pisanog prijevoda, on nije određen u tom dokumentu kao obvezujući kriterij odabira za sudjelovanje na testiranjima u sklopu natječaja čija je posebna svrha zapošljavanje pravnika lingvista. U svakom slučaju, taj izračun nije bio naveden u Obavijesti o natječaju i nije bio objavljen na način koji je dostupan ili nužno poznat povjerenstvu za odabir ili kandidatima o kojima je riječ. Štoviše, takav kriterij, kao što je to potvrdila i sama Komisija, ne odgovara kriterijima koje koriste prevoditeljske službe drugih institucija koje imaju pristup popisu uspješnih kandidata s natječaja za zapošljavanje, ako je to primjereno, svojih pravnika lingvista. Stoga nije riječ o kriteriju zajedničkom institucijama Unije.
- 92 Slijedom toga, kad tijelo za imenovanje djeluje umjesto povjerenstva za odabir radi osiguranja poštovanja uvjeta sudjelovanja, koji moraju biti ocijenjeni i primijenjeni jednako u odnosu na sve sudionike natječaja, ono ne može koristiti način izračuna koji se upotrebljava isključivo unutar Komisije, koji stoga nije međuinstitucionalan, zbog čega nije relevantan glede, u ovom slučaju, zapošljavanja pravnika-lingvista i nije obvezujući za osobe izvan institucije.
- 93 Iz toga slijedi da se ispitivanje tužiteljčina profesionalnog iskustva koje je Komisija obavila u svrhu izračuna, u skladu s kriterijima koje koriste prevoditeljske službe, broja stranica koje je tužiteljica prevela tijekom razdoblja djelatnosti u svojstvu pravnice lingvistice vanjske suradnice Suda kao da je bila riječ o poslu „prevoditelja“ Komisije, čak i da ga se smatra uvjerljivim, ne temelji ni na kakvoj relevantnoj pravnoj odredbi koja je izravno obvezujuća za tužiteljicu i stoga predstavlja očitu pogrešku tijela za imenovanje koju Službenički sud može lako ustanoviti (vidjeti točku 70. ove presude).
- 94 S obzirom na prethodno navedeno, valja prihvatiti drugi tužbeni razlog, iako je podnesen podredno, a da pritom nije potrebno ispitati ostale argumente koje je s tim u vezi istaknula tužiteljica.

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave i dužnosti brižnog postupanja te nepoštovanju razumnog roka

- 95 Budući da se ovaj tužbeni razlog prvenstveno odnosi na ocjenu činjenica koje su predmet ovog postupka, Službenički sud smatra da ga, iz tog razloga i u svrhu dobrog sudovanja, može ispitati, iako je već prihvatio prvi tužbeni razlog, istaknut kao glavni.

Argumenti stranaka

- 96 Tužitelj najprije prigovara da je tijelo za imenovanje dovelo u pitanje valjanost odluke povjerenstva za odabir o pozivanju tužiteljice da sudjeluje u natječaju u zadnjoj etapi postupka njezina zapošljavanja, gotovo sedam godina nakon utvrđivanja popisa uspješnih kandidata i, konkretno, nakon što je GU za ljudske resurse odobrio izuzeće glede njezina zapošljavanja kao administratora. Osim toga, razdoblje valjanosti popisa uspješnih kandidata više je puta produžavano, a tužiteljica je pozvana na nekoliko razgovora za posao u tom razdoblju a da pozivanje iste da sudjeluje na natječaju nikada nije bilo provjereno ni dovedeno u pitanje.
- 97 Nadalje, tužiteljica tvrdi da joj je osoblje GU-a za ljudske resurse odbilo dati pristup njezinu dosjeu EPSO-a na razgovorima koje je obavljalo s njom u rujnu i listopadu 2013., i da joj je pristup bio odobren tek u studenome iste godine.

- 98 Usto, prema tužiteljčinu mišljenju, budući da je tijelu za imenovanje trebalo četiri mjeseca da donese spornu odluku, ono je prekoračilo razumni rok za ispitivanje dosjea. Uzimajući u obzir, s jedne strane, narav nadzora koji je tijelo za imenovanje trebalo provesti u tom slučaju, a koji je ograničen na očitu pogrešku u ocjeni povjerenstva za odabir, i, s druge strane, trajni interes GU-a za pravosuđe za tužiteljčinu zapošljavanje, prvotno predviđeno za rujan 2013., takav je rok prekomjerno dug, a za to je, osim toga, u potpunosti odgovoran GU za ljudske resurse.
- 99 Naposljetku, tijelo za imenovanje postupalo je nepravilno s dosjeom, s obzirom na to da su predstavnici GU-a za ljudske resurse iznijeli proturječna i nejasna mišljenja glede elemenata relevantnih za izračun trajanja profesionalnog iskustva i dokumenata koje s tim u vezi treba podnijeti, a koji zbog toga nisu bili uzeti u obzir. Takvo postupanje je također odgodilo postupak zapošljavanja.
- 100 Komisija zahtijeva da se treći tužbeni razlog odbije.

Ocjena Općeg suda

- 101 Kao prvo, potrebno je podsjetiti da tijelo za imenovanje mora ispitivati zakonitost odluke povjerenstva za odabir o uključivanju kandidata na popis uspješnih kandidata na natječaju tek u trenutku kad se postavi pitanje njegova stvarnog zapošljavanja, a nikada u trenutku kad ga povjerenstvo za odabir obavijesti o popisu uspješnih kandidata (presuda od 15. rujna 2005., Luxem/Komisija, T-306/04, EU:T:2005:326, t. 24.). Vrijeme koje je proteklo od utvrđivanja popisa uspješnih kandidata ili ono koje je proteklo od broja produljenja razdoblja valjanosti tog popisa nisu, dakle, okolnosti relevantne za ocjenjivanje je li u konkretnom slučaju tijelo za imenovanje povrijedilo načelo dobre uprave dovedši u pitanje odluku tijela za imenovanje o prihvaćanju sudjelovanja tužiteljice na natječajnim testiranjima.
- 102 Nadalje, što se tiče izuzeća na popisu uspješnih kandidata o kojem je riječ (vidjeti točku 15. ove presude), valja istaknuti da je ta odluka donesena nužno nakon odluke povjerenstva za odabir o tužiteljčinu uključivanju na navedeni popis, ali prije nužne provjere njezine sposobnosti da bude imenovana dužnosnicom od strane službi tijela za imenovanje. Ta odluka o izuzeću, iako je donesena neočekivano, odnosno prije nego što je tijelo za imenovanje moglo provjeriti tužiteljčinu sposobnost za imenovanje na odnosno radno mjesto, ne podrazumijeva, *de jure*, činjenicu da tijelo za imenovanje nije moglo, u granicama svoje nadležnosti, provjeriti poštovanje navedenih uvjeta za imenovanje koji su obvezujuće određeni Pravilnikom o osoblju. Drugačije rečeno, odluka o izuzeću, poput one o kojoj je riječ, nije automatski istovjetna odluci o sposobnosti za imenovanje dužnosnikom. Među propisanim uvjetima za imenovanje nalazi se i onaj iz članka 28. Pravilnika o osoblju o ispunjavanju uvjeta na natječaju utemeljenom na kvalifikacijama i testovima, a to je u ovom slučaju mogao biti samo natječaj o kojem je riječ u ovom predmetu.
- 103 Kao drugo, kad je riječ o pristupu dosjeu EPSO-a, valja utvrditi da tužiteljčin navod, da osoblje GU-a za ljudske resurse nije prihvatilo njezine usmene zahtjeve za pristup, nije potkrijepljen nikakvim dokazom. Iako je tužiteljica navela takvo odbijanje u elektroničkoj pošti od 11. studenoga 2013., upućenoj GU-u za ljudske resurse, njezinu tvrdnju nije potvrdio adresat, koji ju je, naprotiv, pozvao da već od sljedećeg dana pristupi svojem dosjeu. Nadalje, tužiteljica priznaje da je 12. studenoga 2013. dobila pristup svojoj prijavi i priloženim dokumentima i ne navodi na koji je način navodno ranije odbijanje predstavljalo povredu načela dobre uprave ili dužnosti brižnog postupanja.
- 104 Kao treće, glede roka u kojem je tijelo za imenovanje donijelo svoju odluku, treba napomenuti da odredbama prava Unije o donošenju odluke o zapošljavanju dužnosnika u okviru natječajnog postupka, poput onog u kojemu je tužiteljica sudjelovala, nije određen nikakav rok. Iz toga slijedi da se, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, razumnost roka u kojem je institucija donijela odnosni akt mora ocijeniti s obzirom na sve okolnosti svakog pojedinog predmeta i, posebice, na značaj za

zainteresirane osobe, složenost predmeta i ponašanje predmetnih stranaka (vidjeti, u tom smislu, presudu od 28. veljače 2013., Réexamen Arango Jaramillo i dr./EIB, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, t. 28. i navedenu sudsku praksu).

- 105 U predmetnom slučaju, nakon razgovora za posao od 28. svibnja 2013. GU za pravosuđe je prosljedio zahtjev za zapošljavanje tužiteljice GU-u za ljudske resurse u lipnju 2013. te je GU za ljudske resurse u srpnju 2013. odobrio potrebno izuzeće radi zapošljavanja kandidatkinje koja se nalazila na popisu uspješnih kandidata pravnika lingvista na radno mjesto administratora. Dosje EPSO-a dostavljen je Komisiji u rujnu 2013. i sporna odluka je donesena 17. prosinca 2013. godine. U međuvremenu se tužiteljica krajem kolovoza 2013. raspitala pri GU-u za ljudske resurse o stanju postupka zapošljavanja.
- 106 Najprije, što se tiče kriterija doseg predmetnog spora, iako je mogućnost tužiteljčina zapošljavanja bila za nju nesumnjivo važna, ona se ne može pozvati ni na kakvo pravo da bude imenovana dužnosnikom i, s obzirom na to da ne postoji suglasnost GU-a za ljudske resurse, ona se ne može ni pozvati na legitimno očekivanje s tim u vezi, unatoč trajnom interesu koji je izražavao GU za pravosuđe za zapošljavanje (vidjeti presudu od 19. svibnja 2014., Bruna/Komisija, F-59/14, EU:F:2015:50, t. 78., i navedenu sudsku praksu). Nadalje, budući da je tijelo za imenovanje, iako pogrešno, utvrdilo da je povjerenstvo za odabir počinilo očitu pogrešku u ocjeni pozvajući tužiteljicu da sudjeluje na natječaju, provjera poštovanja uvjeta sudjelovanja koji se odnosi na profesionalno iskustvo koje se zahtijeva u Obavijesti o natječaju bila je, kao takva i u granicama navedenima u točkama 53. do 55. ove presude, u određenoj mjeri složena. Naposljetku, tijelo za imenovanje je smatralo da su informacije sadržane u dosjeu EPSO-a u nekim pogledima bile proturječne i nedostatne te je zatražilo od tužiteljice dodatne dokumente i objašnjenja. Tijelu za imenovanje ne može se, dakle, pripisati nikakvo neopravdano kašnjenje u postupku zapošljavanja.
- 107 Stoga razdoblje od oko šest mjeseci koje je proteklo između zahtjeva za zapošljavanje koji je GU za pravosuđe u lipnju 2013. podnio GU-u za ljudske resurse i donošenja sporne odluke 17. prosinca 2013. ne treba smatrati općenito nerazumnim.
- 108 Kao četvrto, činjenica da je osoblje GU-a za ljudske resurse u različitim međuetapama postupka zapošljavanja obavještavalo tužiteljicu o elementima koje je smatralo relevantnima za izračun trajanja njezina profesionalnog iskustva i dokazima koje je trebala podnijeti s tim u vezi ne predstavlja nepravično postupanje s njezinom situacijom. Naprotiv, tužiteljica je tako imala priliku izjasniti se o spornim aspektima svojega dosjea i tijekom postupka zapošljavanja iznijeti sve argumente i dokaze u svoju korist kojima je raspolagala. Tijelo za imenovanje moglo je, osim toga, slobodno ocijeniti dokaznu snagu tih elemenata.
- 109 Iz toga slijedi da se na temelju elemenata koje je tužiteljica iznijela ne može utvrditi nikakva povreda načela dobre uprave, dužnosti brižnog postupanja ni razumnog roka i da, slijedom toga, treći tužbeni razlog valja odbiti.

Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti uvjeta sudjelovanja na natječaju koji se odnosi na profesionalno iskustvo

Argumenti stranaka

- 110 Tužiteljica prigovorom nezakonitosti ističe da je uvjet sudjelovanja koji se odnosi na profesionalno iskustvo, naveden u Obavijesti o natječaju, protivan načelu jednakog postupanja jer druge obavijesti o natječaju za zapošljavanje pravnika lingvista ne predviđaju nikakav uvjet te vrste.
- 111 Komisija predlaže da se četvrti tužbeni razlog odbaci kao nedopušten ili, podredno, odbije kao neosnovan.

Ocjena Općeg suda

- 112 Budući da je prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti tijela za imenovanje, prihvaćen, nije više potrebno ispitati četvrti tužbeni razlog. Osim toga, budući da je, u odnosu na uvjete iz Obavijesti o natječaju glede podjele ovlasti između tijela za imenovanje i povjerenstva za odabir, utvrđeno da je tijelo za imenovanje bilo vezano odlukom povjerenstva za odabir o pozivanju tužiteljice da sudjeluje na natječaju na temelju uvjeta koji se odnosi na profesionalno iskustvo jer ta odluka nije sadržavala očitu pogrešku, moguća nezakonitost tog uvjeta sudjelovanja ne bi imala za posljedicu dodatnu osobnu štetu nadoknadivu tužiteljici.

3. Zahtjev za naknadu štete

Argumenti stranaka

- 113 Tužiteljica tvrdi da bi u rujnu 2013. sigurno bila zaposlena da sporna odluka nije bila zahvaćena nezakonitošću. Budući da je tužiteljica između 1. rujna 2013. i 1. veljače 2014., dana za koji tvrdi da je bila zaposlena kao sudska savjetnica u kabinetu člana Općeg suda Europske unije, ostala bez posla, čekajući odluku tijela za imenovanje, navedena joj je nezakonitost prouzrokovala materijalnu štetu koja se sastoji u gubitku prihoda koje bi inače bila primila, kao i drugih pogodnosti vezanih uz imenovanje, uključujući i mogućnost da bude zaposlena kao dužnosnica pod povoljnijim odredbama Pravilnika o osoblju, koje su bile na snazi do 31. prosinca 2013.
- 114 Slijedom toga, tužiteljica smatra da joj treba naknaditi štetu tako da joj se priznaju „svi učinci“ imenovanja od rujna 2013. kao administratora u razredu AD 7, stupnju 1., u GU-u za pravosuđe, odnosno, „među ostalim“, radni staž od 1. rujna 2013., preusmjerenje razvoja njezine karijere, retroaktivno plaćanje doprinosa za mirovinski sustav i plaćanje primitaka za rad za razdoblje tijekom kojeg je bila nezaposlena, a koji su procijenjeni, uz pridržaj povećanja, na iznos od 26 132,85 eura, uvećan za zatezne kamate izračunanim po stopi koju je utvrdila Europska središnja banka za glavne operacije refinanciranja za razdoblje o kojem je riječ, uvećanoj za dva postotna boda.
- 115 Tužiteljica dodaje da je zbog sporne odluke također pretrpjela nematerijalnu štetu uslijed stresa i tjeskobe uzrokovanih dovodenjem u pitanje, gotovo sedam godina nakon njezina uključivanja na popis uspješnih kandidata, prava koja je stekla kao uspješan kandidat na natječaju, kao i uslijed nastale obveze da kod svojih bivših poslodavaca sama nabavi informacije koje je GU za ljudske resurse zahtijevao u svrhu ocjene njezina profesionalnog iskustva. Na ime te naknade štete tužiteljica zahtijeva simboličan iznos od jednog eura.
- 116 Komisija, sa svoje strane, predlaže odbijanje zahtjeva za naknadu štete. Glede materijalne štete zbog gubitka prilike, zahtjev za naknadu štete izravno je povezan sa zahtjevom za poništenje pa ga stoga valja odbiti kao neosnovan. Usto, tužiteljica se ne može pozivati ni na kakvu ozbiljnu priliku za zapošljavanje i ne može se smatrati da je trebala biti imenovana na točno određen dan. U svakom slučaju, kao što je Komisija navela na raspravi, odgovarajući na pitanje iz pripremnog izvješća za raspravu, u predmetnom slučaju nije bilo moguće zapošljavanje prije 1. ožujka 2014., uključujući eventualni otkazni rok.
- 117 Nadalje, zahtjevi za priznavanje u korist tužiteljice „svih učinaka“ imenovanja i ponovnog uspostavljanja njezine karijere očito su nedopušteni, i to prvi zbog njegove nepreciznosti, a drugi zbog činjenice da, u skladu sa sudskom praksom, nije zadaća suda Unije da upravi daje naloge u okviru nadzora zakonitosti na temelju članka 91. Pravilnika o osoblju.

- 118 Kad je riječ o nematerijalnoj šteti, zahtjev za njezinu naknadu je nedopušten jer nije prethodno podnesen zahtjev na temelju članka 90. Pravilnika o osoblju, s obzirom na to da ta šteta, prema Komisijinu mišljenju, proizlazi iz propuštanja uprave da donese odluku, odnosno kašnjenja u obradi tužiteljčina dosjea.
- 119 Zahtjev za naknadu nematerijalne štete stoga je neosnovan. Dakle, navodni stres i tjeskoba malo su vjerojatni u okolnostima ovog slučaja, pogotovo jer status uspješnog kandidata na natječaju ne daje dotičnoj osobi nikakvo pravo da bude imenovana dužnosnikom i jer je svaki kandidat dužan podnijeti potrebne dokaze za ocjenu postojanja i relevantnosti njegovih kvalifikacija i profesionalnih iskustava.

Ocjena Službeničkog suda

- 120 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, postojanje odgovornosti institucije pretpostavlja ispunjenje skupa uvjeta glede nezakonitosti postupanja koja se pripisuje institucijama, postojanja navodne štete i postojanja uzročne veze između ponašanja i štete koja se navodi (vidjeti, među ostalim, presude od 1. lipnja 1994., Komisija/Brazzelli Lualdi i dr., C-136/92 P, EU:C:1994:211, t. 42., i od 21. veljače 2008., Komisija/Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, t. 52.).
- 121 Budući da je, kao što je utvrđeno u okviru ispitivanja prvog tužbenog razloga, sporna odluka nezakonita, valja ispitati je li tužiteljica pretrpjela štetu nastalu tom odlukom.
- 122 Glede materijalne štete, valja utvrditi da je tužiteljica zbog učinka sporne odluke izgubila stvarnu priliku za zapošljavanje u svojstvu dužnosnika na slobodno radno mjesto u GU-u za pravosuđe, glede kojega je ta glavna uprava doista u više navrata iskazala svoj interes u odnosu na tužiteljicu (vidjeti točku 18. ove presude i, u tom smislu, presudu od 7. listopada 2013., Thomé/Komisija, F-97/12, EU:F:2013:142, t. 76.).
- 123 Također, neovisno o mjerama koje Komisija treba poduzeti u skladu s člankom 266. UFEU-a kako bi izvršila ovu poništavajuću presudu, valja smatrati da je tužiteljica definitivno izgubila priliku da bude imenovana na radno mjesto administratora u razredu AD7 koje je bilo slobodno u GU-u za pravosuđe, a za koje je ta glavna uprava, kako bi mogla to radno mjesto ponuditi tužiteljici, k tome dobila upravno izuzeće u odnosu na popi uspješnih kandidata na natječaju koji je, naime, bio namijenjen prvenstveno zapošljavanju pravника lingvиста. Dakle, na temelju te štete, uz poštovanje ostalih zakonskih uvjeta, nastaje pravo na naknadu štete (vidjeti, u tom smislu, presudu od 13. rujna 2011., AA/Komisija, F-101/09, EU:F:2011:133, t. 79. do 82.).
- 124 Nadalje, tužiteljica tvrdi, oslanjajući se na interes odjela GU-a za pravosuđe u koji je trebala biti raspoređena, koji nije pobijala ni Komisija, da bi bila zaposlena od 1. rujna 2013. da sporna odluka nije bila zahvaćena nezakonitošću.
- 125 S tim u vezi treba napomenuti, s jedne strane, da je tijelo za imenovanje tek u rujnu 2013. primilo dosje EPSO-a.
- 126 S druge strane, iako Komisija tvrdi da je, s administrativne strane, prvi mogući dan zapošljavanja na slobodnom radnom mjestu mogao biti 1. ožujka 2014., činjenica je da bi, da tijelo za imenovanje nije pogrešno ocijenilo da je povjerenstvo za odabir počinilo očitu pogrešku u ocjeni, trajanje ispitivanja tužiteljčina dosjea vjerojatno bilo kraće, posebice zbog interesa koji je u više navrata iskazao GU za pravosuđe za popunjavanje tog radnog mjesta.
- 127 U okolnostima predmetnog slučaja valja, dakle, utvrditi da je prilika da se tužiteljica zaposli na odnosnom radnom mjestu administratora, da nije bilo nezakonitosti koju se pripisuje Komisiji, za nju nastala najranije 1. studenoga 2013., uzimajući također u obzir činjenicu da, kao što proizlazi iz

elektroničke pošte od 24. svibnja 2013. koju je GU za ljudske resurse poslao tužiteljici (vidjeti točku 13. ove presude), liječnički pregled u slučaju zapošljavanja od strane Komisije nije bio nužan jer je tužiteljica već ranije obavila taj pregled na Sudu.

- 128 Naposljetku, tužiteljica tvrdi da je iznos materijalne štete za razdoblje od 1. rujna 2013. do 1. veljače 2014., tijekom kojega je ostala bez posla čekajući donošenje sporne odluke, 26 132,85 eura, a on predstavlja dohotke koje bi bila ona primala kao dužnosnik u razredu AD7, stupnju 1. Tužiteljica dodaje da bi Komisiji trebalo naložiti i plaćanje doprinosa za mirovinsko osiguranje počevši od rujna 2013.
- 129 Međutim, bez potrebe zauzimanja stajališta o zapreci vođenju postupka na koju se pozvala Komisija u vezi sa zahtjevom za priznavanje „svih učinaka“ imenovanja i preusmjerenja razvoja njezine karijere, dovoljno je napomenuti da materijalna šteta na koju se poziva tužiteljica radi ostvarivanja naknade nije povezana s izmaklom dobiti nego s gubitkom prilike da bude zaposlena kao dužnosnik na radno mjesto koje je bilo predmet postupka zapošljavanja o kojem je riječ.
- 130 Slijedom toga, s obzirom na okolnosti ovog slučaja i primjenom mogućnosti da Službenički sud ocijeni štetu *ex aequo et bono*, uzimajući u obzir posebice odgovarajuću mjesečnu plaću za radno mjesto koje se popunjava, stvarnu narav izgubljene prilike, najraniji mogući dan zapošljavanja i tužiteljičinu profesionalnu situaciju tijekom referentnog razdoblja, cjelokupnu materijalnu štetu koju je pretrpjela tužiteljica može se naknaditi nalaganjem Komisiji da joj isplati paušalni iznos od 10.000 eura.
- 131 Kad je riječ o nematerijalnoj šteti, valja najprije utvrditi da, suprotno Komisijinim navodima, navodna pretrpljena šteta ne proizlazi iz propuštanja uprave da donese odluku, odnosno kašnjenja u obradi tužiteljičina dosjea, nego iz sporne odluke.
- 132 Međutim, valja odlučiti da poništenje sporne odluke kao takvo predstavlja odgovarajuću i dostatnu naknadu nematerijalne štete na koju se poziva tužiteljica jer ona nije uspjela dokazati da je pretrpjela nematerijalnu štetu koja bi bila odvojiva od nezakonitosti na kojoj se temelji poništenje sporne odluke.
- 133 Iz toga slijedi da Komisiji valja naložiti da tužiteljici isplati iznos od 10 000 eura na ime naknade štete.

Troškovi

- 134 Sukladno članku 101. Poslovnika, uz iznimke predviđene drugim odredbama Poglavlja 8. Glave 2. navedenog Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku snosi vlastite troškove i dužna je na zahtjev druge stranke snositi troškove koje joj je prouzročila. Sukladno članku 102. stavku 1. istog Poslovnika, Službenički sud može odlučiti da, ako to zahtijeva pravičnost, stranka koja ne uspije u postupku snosi vlastite troškove, ali da je dužna samo djelomično snositi troškove druge stranke, odnosno da uopće nije dužna snositi troškove po toj osnovi.
- 135 Iz obrazloženja ove presude proizlazi da je Komisija stranka koja nije uspjela u postupku. Osim toga, tužiteljica je u svojem zahtjevu izričito zahtijevala da Komisija snosi troškove. Budući da predmetne okolnosti ne opravdavaju primjenu odredaba članka 102. stavka 1. Poslovnika, Komisiji valja naložiti snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljičinih troškova.

Slijedom navedenoga,

SLUŽBENIČKI SUD (prvo vijeće),

proglašava i presuđuje:

1. Poništava se odluka od 17. prosinca 2013. kojom je Europska komisija odbila zaposliti F. E.

- 2. Nalaže se Europskoj komisiji da F. E. plati iznos od 10 000 eura.**
- 3. U preostalom dijelu tužba se odbija.**
- 4. Europska komisija snosi vlastite troškove i nalaže joj se snošenje troškova F. E.**

Barents

Perillo

Svenningsen

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg u 6. listopada 2015.

Tajnik
W. Hakenberg

Predsjednik
R. Barents